

prima instanță: A. Negru
instanța de apel: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

dosarul nr. 2ra-108/18

DECIZIE

7 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „V & E Construct”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „V & E Construct” împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „V & E Construct”, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 8 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 18 februarie 2016, SRL „V & E Construct”, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, Consiliul municipal Chișinău, executorul judecătoresc Georghe Boțan cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2011, Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să emită actul administrativ prin care să transmită în locațiune SRL „V & E Construct” încăperile cu destinație nelocativă nr. 36, 36 A din str. N. Titulescu 1 lit. A, cu suprafața de 37 m.p.

Explică că la 17 ianuarie 2011 această hotărâre a fost expediată și înregistrată pentru executare în cancelaria Primăriei municipiului Chișinău, iar ulterior, expediată pentru cunoștință și executare Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale.

Menționează că potrivit încheierii nr. 026-621/12 emise de către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu la data de 21 februarie 2012, hotărârea respectivă a fost primită spre executare și intentată procedura de executare. Totodată, prin aceeași încheiere, executorul judecătoresc a obligat debitorul să execute necondiționat hotărârea judecătorească.

Concomitent, în scopul asigurării executării documentului executoriu menționat, executorul judecătoresc, la cererea creditorului urmăritor din 23 februarie 2012, a aplicat sechestrul pe încăperile cu destinație nelocativă nr. 36, 36 A din str. N. Titulescu 1 lit. A, cu suprafața de 37 m.p.

Relevă că la 22 august 2012, executorul judecătoresc a solicitat debitorului Consiliul municipal Chișinău și/sau Primăriei municipiului Chișinău informații privind măsurile întreprinse întru executarea documentului executoriu nr. 4269/11 din 19 decembrie 2011 emis de către Curtea de Apel Chișinău.

Însă, abia la demersul repetat al executorului judecătoresc din 16 noiembrie 2012, Primăria municipiului Chișinău a comunicat că încheierea din 22 august 2012 emisă de executorul judecătoresc este susceptibilă de atac și va fi contestată cu recurs.

Mai notează că în baza cererii creditorului urmăritor din 17 ianuarie 2013, procedura executorie a fost strămutată pentru executare executorului judecătoresc George Boțan, care la 18 ianuarie 2013 a emis în acest sens o încheiere. Iar, potrivit scrisorii nr. 135 din 11 iunie 2013, Primăria municipiului Chișinău și Direcția asistență juridică a confirmat că documentul executoriu a fost expediat pentru examinare Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale.

Afirmă reclamantul că la momentul înaintării prezentei cereri de chemare în judecată au trecut deja 5 ani în care documentul executoriu nu a fost executat.

Își întemeiază pretențiile în baza Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea ca fiind încălcat dreptul la executare în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2011 și repararea din bugetul de stat în beneficiul SRL „V & E Construct” a prejudiciului moral în sumă de 3000 euro echivalentul în lei moldovenești.

La 3 mai 2016, SRL „V & E Construct” a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești emise de Curtea de Apel Chișinău în cauza civilă nr. 3-4269/11, începând cu 10 martie 2014, data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii Judecătoria Buiucani mun. Chișinău.

În motivarea acestor pretenții, SRL „V & E Construct” a indicat că prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2014 a fost menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014 și hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 10 martie 2014, emise la cererea de chemare în

judecată înaintată de SRL „V & E Construct” către Ministerul Justiției, intervenienți accesorii Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc George Boțan privind constatarea încălcării termenului rezonabil la executarea hotărârii judecătorești a Curții de Apel Chișinău nr. 3-4269/11 din 19 decembrie 2011, dar debitorul nu a întreprins nicio acțiune de executare a documentului executoriu respectiv, dar din contra împiedică nemotivat executarea documentului executoriu.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 8 iunie 2016, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost constatat încălcarea dreptului subiectiv al SRL „V & E Construct”, garantat de art. 6§1 CEDO, cauzată prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 2-4269/11 emisă de Curtea de Apel Chișinău la 19 decembrie 2011, în perioada 10 martie 2014 până la 18 februarie 2016.

A fost încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul SRL „V & E Construct” suma de 8000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 2-4269/11, emisă de Curtea de Apel Chișinău la 19 decembrie 2011, în perioada 10 martie 2014 până la 18 februarie 2016.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, respins apelul declarat de SRL „V & E Construct”, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 8 iunie 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă.

La 12 septembrie 2017, SRL „V & E Construct” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

La fel, indică că de către instanța de apel au fost eronat aplicate normele de drept material și arbitrar apreciate probele.

Își exprimă dezacordul cu concluziile instanței de apel în sensul că nu a fost prezentat Consiliului municipal Chișinău actele solicitate necesare pentru executarea hotărârii judecătorești și consideră că astfel de constatări îi încalcă dreptul garantat de art. 6 CEDO.

Totodată, în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral, consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au examinat toate circumstanțele și probele în sensul solicitării a câte 600 euro pentru fiecare an de neexecutare a hotărârii judecătorești, or, aceste date sunt prevăzute în practica CEDO.

În context reiterează că instanțele de judecată soluționând prezentul litigiu, urmau să țină cont de prevederile art. 1422, 1423 Cod civil și art. 1 alin. (6) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Mai relevă că la materialele cauzei nu există niciun act emis de executorul judecătoresc care ar demonstra că ultimul a întreprins careva măsuri de executare silită a documentului executoriu, precum și nu există niciun proces-verbal prin care să constate motivele neexecutării hotărârii judecătorești în termen rezonabil.

În concluzie menționează că circumstanțele cauzei civile nu au fost constatate corect de către instanța de apel, iar situația de fapt a fost estimată eronat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 august 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 166), iar careva date despre recepționarea acesteia de către recurentă lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2011, a fost admisă integral acțiunea SRL „V & E Construct” împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea refuzului și obligarea emiterii actului administrativ. A fost recunoscut ca ilegal refuzul Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale a Consiliului municipal Chișinău nr. 02-08/1063 din 13 septembrie 2011. A fost obligat Consiliul municipal Chișinău să emită actul administrativ prin care să transmită în locațiune SRL „V & E Construct” încăperile cu destinație nelocativă nr. 36, 36 A din str. Nicolae Titulescu 1 lit. A, cu suprafața de 37 m.p. (f. d. 8-11).

Este cert și faptul că la data de 21 februarie 2012, SRL „V & E Construct” a depus cerere către executorul judecătoresc, cu solicitarea de a primi spre executare documentul executoriu nr. 3-4269/11 emis de Curtea de Apel Chișinău la 19 decembrie 2011 cu privire la obligarea Consiliului municipal Chișinău să emită actul administrativ prin care să transmită în locațiune SRL „V & E Construct” încăperile cu destinație nelocativă nr. 36, 36 A din str. N. Titulescu 1 lit. A, cu suprafața de 37 m.p. (f. d. 14).

Astfel, prin încheierea executorului judecătoresc Oleg Ungureanu din 21 februarie 2012, a fost primit spre executare documentul executoriu nr. 3-4269/11 emis de Curtea de Apel Chișinău la 19 decembrie 2011 și intentată procedura de executare nr. 026-621/12 (f. d. 16).

La data de 29 octombrie 2013, SRL „V & E Construct” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, prin

care a solicitat constatarea faptului privind încălcarea dreptului SRL „V & E Construct” privind neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 3-4269/11 din 19 decembrie 2011 emisă de Curtea de Apel Chișinău, încasarea din bugetul de stat a prejudiciului moral suportat pentru neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău nr. 3-4269/11 din 19 decembrie 2011 timp de 2 ani în mărime de 2000 euro în lei moldovenești la data executării hotărârii și executarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2011 în termen de lună.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 martie 2014, a fost constatat faptul încălcării dreptului SRL „V & E Construct” la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasat din contul bugetului de stat în beneficiul SRL „V & E Construct” echivalentul bănesc pentru compensarea prejudiciului moral în mărime de 15000 lei. În rest pretențiile au fost respinse. Soluția dată a fost menținută și de instanța de apel prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2014, prin care recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova a fost considerat inadmisibil (f. d. 54-59).

Înaintând la data de 18 februarie 2016 prezenta acțiune în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Direcția generală economie, reforme și relații patrimoniale, Consiliul municipal Chișinău, executorul judecătoresc Georghe Boțan, cu ulterioarele concretizări, SRL „V & E Construct” a solicitat constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești emise de Curtea de Apel Chișinău în cauza civilă nr. 3-4269/11, începând cu 10 martie 2014, data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și repararea prejudiciului moral în sumă de 3000 euro echivalentul în lei moldovenești.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, a constatat încălcarea dreptului subiectiv al SRL „V & E Construct”, garantat de art. 6§1 CEDO, cauzată prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 2-4269/11 emisă de Curtea de Apel Chișinău la 19 decembrie 2011, în perioada 10 martie 2014 până la 18 februarie 2016, a fost încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul SRL „V & E Construct” suma de 8000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 2-4269/11, emisă de Curtea de Apel Chișinău la 19 decembrie 2011, în perioada 10 martie 2014 până la 18 februarie 2016. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Judecând apelurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și SRL „V & E Construct”, instanța de apel a admis apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a respins apelul declarat de SRL „V & E Construct”, și casând integral primei instanțe, a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea SRL „V & E Construct”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel cu referire la art. 2, 4 alin. (1) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la

executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, a reținut că autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești a întreprins toate măsurile care puteau a fi în mod rațional întreprinse pentru executarea documentului executoriu nr. 3-4269/11 din data de 19 decembrie 2011.

A mai conchis instanța de apel că în prezenta speță unicul factor care a afectat mersul executării procedurii de executare a hotărârii judecătorești ține necondiționat de comportamentul creditorului procedurii de executare, dat fiind că neprezentarea de către creditorul procedurii de executare SRL „V & E Construct”, a actelor necesare pentru executarea hotărârii de judecată în interesul creditorului se reflectă direct proporțional asupra rezultatului acestuia.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii înaintate de către SRL „V & E Construct”.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs va reține prevederile art. 2 alin. (1) și alin. (2) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, potrivit cărora orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

La fel, se va menționa că Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale garantează în art. 6 § 1 principiul celerității procedurilor judiciare. Acest termen se întinde și asupra procedurilor de executare a hotărârilor judecătorești, deoarece Curtea de la Strasbourg a decis că executarea unei hotărâri judecătorești trebuie să fie considerată ca parte integrantă din noțiunea de „proces”.

Potrivit art. 1 alin. (2) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, aplicarea și interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest sens, prin prisma jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, aprecierea termenului rezonabil de executare urmează a fi făcut după anumite criterii de apreciere, cum sunt: complexitatea cauzei, comportamentul

părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului și a autorităților și miza (interesul) pentru reclamant.

Din punct de vedere al complexității obiectului executării, se va reține că, la caz, obiectul executării hotărârii judecătorești constă în obligarea Consiliului municipal Chișinău de a emite actul administrativ prin care să transmită în locațiune SRL „V & E Construct” încăperile cu destinație nelocativă nr. 36, 36A din str. N. Titulescu 1 lit. A, cu suprafața de 37 m.p.

Așadar, instanța de recurs relevă că raportul executorului judecătoresc din 14 aprilie 2016, indică la faptul că executarea hotărârii judecătorești nu a avut loc până la depunerea prezentei cereri de chemare în judecată din considerentul că creditorul SRL „V & E Construct” repetat nu a executat solicitarea Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale de a prezenta anumite acte necesare pentru perfectarea proiectului de decizie cu privire la transmiterea în locațiune SRL „V & E Construct” a încăperilor cu destinație nelocativă nr. 36, 36A din str. N. Titulescu 1 lit. A, cu suprafața de 37 m.p..

În același timp, se constată că, pe lângă faptul că instanței nu au fost prezentate scrisorile propriu-zise, care ar confirma care acte anume urmează a fi prezentate Consiliului municipal Chișinău de către SRL „V & E Construct” pentru executarea hotărârii judecătorești, instanța de recurs reține jurisprudența CtEDO, prin care Curtea reamintește că „unei persoane care a obținut o hotărâre judecătorească executorie împotriva statului, ca urmare a soluționării litigiului în favoarea sa, nu i se poate cere să recurgă la proceduri de executare pentru a obține executarea acesteia” (*a se vedea Koltsov vs. Russia, nr. 41304/02, §16, 24 februarie 2005; Petrushko vs Russia, nr. 36494/02, § 18, 24 februarie 2005 și Metaxas vs Grecia nr. 8415/02, § 19, 27 mai 2004*).

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în cauza *Cooperativa Agricolă Slobozia-Hanesei vs Republica Moldova nr. 39745/02*, a accentuat că statul trebuie să asigure executarea titlului executoriu și dacă este nevoie, chiar din propriile fonduri.

Distinct de aceste constatări, se consemnează ca lipsită de suport concluzia instanței de apel precum că atât timp cât creditorul SRL „V & E Construct” nu a prezentat lista de acte necesare solicitate pentru executarea hotărârii de judecătorești, SRL „V & E Construct” nu poate pretinde calitatea de victimă în procedura de executare.

Mai cu seamă se va menționa că la actele cauzei este anexat avizul Comisiei pentru gospodărie locativ-comunală, energetică, servicii tehnice, transport, comunicații și ecologie din 24 noiembrie 2015 cu atașarea proiectului de decizie cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. Nicolae Titulescu 1 lit. A (subsol), SRL „V & E Construct”, astfel că, Comisia a decis acceptarea acestui proiect de decizie, recomandându-l spre aprobare Consiliului municipal Chișinău (f. d. 65, 67).

Ca consecință, cu privire la comportamentul părților, se va reține că, reieșind din perioada neexecutării hotărârii judecătorești, care se constată a fi una continuă, care s-a perpetuat și după emiterea hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 martie 2014, rămasă irevocabilă, prin care s-a constatat deja încălcarea

dreptului SRL „V & E Construct” la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, executarea silită a documentului executoriu nu poate fi apreciată ca fiind una deplină și efectuată în termen rezonabil.

Iar miza (interesul) pentru reclamantă este evidentă, fiind bazată pe o legitimă speranță, or, aceasta urmărea darea în locațiune a spațiului nelocativ de către autoritatea publică locală din mun. Chișinău.

În conexiunea celor relatate, reieșind din complexitatea obiectului executării, comportamentul părților și miza (interesul) pentru reclamantă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că cerința cu privire la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prevăzută de legea națională și articolul 6 § 1 din Convenție, nu a fost respectată, aspect care generează constatarea acestei încălcări.

Astfel fiind, instanța de recurs conchide asupra corectitudinii concluziei primei instanțe în sensul că neexecutarea documentului executoriu în perioada 10 martie 2014 până la 18 februarie 2016, data depunerii prezentei acțiuni în instanța de judecată, constituie o încălcare a dreptului SRL „V & E Construct” la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și prezintă o încălcare a dreptului subiectiv al acesteia.

Conform art. 2 alin. (6) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

Iar art. 5 alin. (1) al aceleiași legi, statuează că în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

În același context, instanța de recurs ia în considerație și realizările în acest sens a practicii judiciare, și anume că aprecierile prejudiciului moral se face în raport cu criteriile menționate anterior (comportamentul părților, miza pentru reclamant, durata neexecutării), totodată luându-se obligatoriu în considerație și principiul general al echității, iar suma apreciată să nu fie vădit disproporțională cu sumele acordate de Curtea Europeană.

Drept urmare, reieșind din specificul acțiunii, se va reține că prima instanță, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, creând condiții obiective participanților la proces, just a ajuns la concluzia de a admite cerința SRL „V & E Construct” cu privire la constatarea încălcării dreptului SRL „V & E Construct” la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești,

în perioada 10 martie 2014 până la 18 februarie 2016 și repararea prejudiciului moral, totodată corect determinând și mărimea compensației pentru prejudiciu cauzat SRL „V & E Construct” în sumă de 8000 lei, care ar constitui o satisfacție echitabilă a prejudiciului cauzat acesteia ca rezultat al neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, în perioada 10 martie 2014 până la 18 februarie 2016.

Or, cuantumul prejudiciului moral pretins de către SRL „V & E Construct” în mărime de 3000 euro echivalentul în lei moldovenești, este vădit disproporțional și excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

Pentru motivele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat, care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „V & E Construct”.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017 și se menține hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 8 iunie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „V & E Construct” împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu